USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Jana Vyklického a Mgr. Radovana Havelce, v právní věci žalobce: **I. H.,** proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věci,** se sídlem Praha 2, Na Poříčním právu 376/1, v řízení ve věci nejasného podání žalobce doručeného Nejvyššímu správnímu soudu dne 12. 9. 2017,

takto:

I. Podání žalobce doručené Nejvyššímu správnímu soudu dne 12. 9. 2017 **se odmítá.**

II. Podatel **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Rozhodnutím Úřadu práce ČR – krajská pobočka v Ústí nad Labem ze dne 19. 1. 2016, č. j. 19215/2016/UUA, byl zamítnut žalobcův návrh na změnu výše přiznaného příspěvku na péči. Současně bylo rozhodnuto o tom, že žalobci bude nadále poskytován příspěvek na péči v původní výši 800 Kč měsíčně. Proti rozhodnutí I. stupně podal žalobce odvolání, které žalovaný rozhodnutím ze dne 22. 11. 2016, sp. zn. SZ/MPSV-2016/25937-916, č. j. MPSV-2016/248699-916, zamítl. Žalobce proti rozhodnutí žalovaného podal žalobu ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem (dále jen „krajský soud“), který ji zamítl rozsudkem ze dne 30. 8. 2017, č. j. 42 Ad 2/2017 – 30 (dále jen „napadený rozsudek“).

[2] Dne 12. 9. 2017 doručil žalobce zdejšímu soudu přípis, vztahující se podle jeho záhlaví k napadenému rozsudku. V něm nejprve popisuje svůj rozhovor s „*pracovnicí ze sociální věci*“, týkající se toho, kdo o žalobce pečuje, kdo mu „*nosí důchod*“. Dále žalobce Nejvyšší správní soud informoval o tom, že mu po odchodu zmíněné pracovnice přišel za 2 měsíce dopis „*že to zamítli a že se může odvolat*“. Žalobce poznamenal, že se odvolal, načež mu přišlo sdělení, že „*stačí, když pošle od doktora, že má zhoršený stav, že nemusí nikam chodit*“. Za dva měsíce pak mělo žalobci dojít zamítnutí odvolání. Následně popisuje navazující jednání jeho syna v dané věci a v minulosti provedené hodnocení jeho schopnosti chůze „*sociální pracovnicí*“. Konečně žalobce zdejšímu soudu sdělil, že posílá „*ty papíry* (pozn. bez specifikace), *jestli má právo na pečovatelské*“. Závěrem podání žalobce konstatuje, že „*všechny papíry jsou na Ministerstvu práce v Ústí nad Labem*“. Přílohou žalobcova podání je napadený rozsudek. Další přílohy tvoří lékařské zprávy MUDr. P. K.,

MUDr. O. P., MUDr. P., MUDr. V. Ř., vše týkající se osoby žalobce.

[3] Nejvyšší správní soud konstatuje, že z obsahového ani z formálního hlediska nelze určit, čeho se žalobce svým podáním konkrétně domáhá. Podání neobsahuje ani žádné specifikující údaje formálního charakteru (například označení „*kasační stížnost*“) a jedná se tak o typické nejasné podání. Podle § 37 odst. 3 věty prvé soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), přitom platí, že „*z každého podání musí být zřejmé, čeho se týká, kdo jej činí, proti komu směřuje, co navrhuje, a musí být podepsáno a datováno*“. Z tohoto důvodu zdejší soud podle § 37 odst. 5 s. ř. s. usnesením ze dne 25. 9. 2017, č. j. 3 Ads 264/2017 – 18, žalobce vyzval, aby ve lhůtě 1 měsíce odstranil vady svého podání ve smyslu odkazovaného ustanovení tak, že uvede, čeho se jeho podání týká, proti komu směřuje, co jím navrhuje, a své podání datuje a opatří podpisem. Toto usnesení bylo žalobci doručeno dne 9. 10. 2017, kdy se tak stalo pravomocným.

[4] Žalobce na výzvu reagoval svým (nedatovaným) podáním, které bylo zdejšímu soudu doručeno dne 16. 10. 2017. V něm však nedostál požadavkům shora uvedené výzvy zdejšího soudu. Byť z podání lze obecně dovodit, že žalobce opětovně hovoří o příspěvku na péči (slovy žalobce „*nárok na pečovatelský*“), neformuloval jasně v souladu s výzvou, proti komu jeho podání směřuje, čeho se týká, co navrhuje, přičemž ani své druhé podání neopatřil datem a podpisem. Žalobce tak nenaplnil požadavky stanovené v § 37 odst. 3 s. ř. s. Jelikož tak ani přes výzvu soudu nebyly nedostatky podání odstraněny, přičemž povaha vad neumožňuje zdejšímu soudu pokračovat v řízení, Nejvyšší správní soud v souladu s § 37 odst. 5 větou druhou s. ř. s. nemohl postupovat jinak, než žalobcovo podání odmítnout. O tomto důsledku byl žalobce usnesením č. j. 3 Ads 264/2017 – 18, jímž byl vyzván k odstranění vad podání, výslovně poučen.

[5] O nákladech řízení rozhodl tento soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba (zde podání nejasného obsahu) odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. října 2017

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu